

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ กับรูปแบบของการอบรมเลี้ยงดู

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในจังหวัดระยองที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ทั้งหมด 3 โรงเรียน ได้แก่
 - 1.1 โรงเรียนระยองวิทยาคม 1 (ตากสิน) อำเภอเมือง
 - 1.2 โรงเรียนวัดป่าประดู่ อำเภอเมือง
 - 1.3 โรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา อำเภอบ้านฉาง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาในลักษณะต่าง ๆ แบ่งออกได้เป็น 4 ลักษณะ คือ
 - 2.1.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนอย่างมีเหตุผล
 - 2.1.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการ
 - 2.1.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ
 - 2.1.4 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

สมมติฐานในการวิจัย

1. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง มีผลทำให้ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนแตกต่างกัน
2. ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับรูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 รูปแบบ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ภาคเรียนที่ 2 จากโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดระยอง ทั้งหมด 3 โรงเรียน โดยคัดจากจำนวนประชากรที่นักเรียนตอบแบบสอบถามตรงกับผู้ปกครอง ซึ่งได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย จำนวน 351 คน ดังนี้
 - 1.1 โรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา จำนวน 74 คน
 - 1.2 โรงเรียนวัดป่าประดู่ จำนวน 128 คน
 - 1.3 โรงเรียนระยองวิทยาคม 1 (ตากสิน) จำนวน 149 คน
2. ผู้ปกครองของนักเรียนทั้ง 3 โรงเรียนดังกล่าว ที่ตอบแบบสอบถามตรงกันกับนักเรียน จำนวน 351 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือดังนี้

1. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 ใช้สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อผู้ปกครองของตนเองในเรื่องการอบรมเลี้ยงดู ฉบับที่ 2 ใช้สอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองของนักเรียนที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดู

2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .38 - .73 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20 - .73 และมีค่าระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7225

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 นำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้บริหารโรงเรียนที่ใช้ในการศึกษา เพื่อกำหนดนัดหมายวันเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล และเพื่อแจ้งให้ผู้บริหารและครู โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ ได้ทราบและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 นำแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ไปให้ผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยเลือกศึกษา โดยผ่านครูประจำชั้น แบบสอบถามที่ตอบแล้วส่งกลับคืนโดยผ่านครูประจำชั้น โดยที่ผู้วิจัยจะติดตามตลอดจนกว่าจะได้แบบสอบถามทั้งหมดคืน จากนั้นนำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้คัดเลือกไว้ การทดสอบนี้ผู้วิจัยดำเนินการสอบด้วยตนเองร่วมกับผู้ช่วยวิจัยจำนวน 2 คน

1.3 เมื่อได้ผลจากการตรวจข้อสอบมาแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและแบบทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจมาทำการวิเคราะห์

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองนักเรียน นำแบบสอบถามมานับคะแนนความถี่ตรวจและวิเคราะห์ดังนี้

2.1.1 หาค่าความถี่ (Frequency) ของลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแต่ละลักษณะ

2.1.2 หาค่าร้อยละ ของนักเรียนตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง

2.2 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.2.1 หาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ของคะแนนความสามารถทางการอ่าน

2.2.2 หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนความสามารถทางการอ่าน

2.2.3 คำนวณค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค 27 % ของ Chung – Teh – Fan

2.2.4 คำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้สูตร KR 20 ของ Kuder Richardson

2.3 เปรียบเทียบรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 รูปแบบที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการวิเคราะห์ ความแปรปรวน และทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Duncan

2.4 หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Contingency และการทดสอบนัยสำคัญด้วย Chi – Square Test

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 51.6 เป็นรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนอย่างมีเหตุผล รองลงมาคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ ซึ่งมีค่าร้อยละ 19.4 , 15.1 และ 14.0 ตามลำดับ

2. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 ลักษณะ มีผลทำให้ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่

กล่าวคือ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ แตกต่างจากรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ แบบเผด็จการ และแบบรักสนับสนุนอย่างมีเหตุผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ แตกต่างจากรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการ และแบบรักสนับสนุนอย่างมีเหตุผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการ มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ แตกต่างจากรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนอย่างมีเหตุผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับระดับคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีเท่ากับ .572

นอกจากนี้ยังพบว่าระดับคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจยังมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ๆ อีก เช่น มีความสัมพันธ์กับเพศของนักเรียน ซึ่งจากการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่เพศหญิงมีระดับคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่าเพศชายเกือบเท่าตัว

มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงนักเรียนก็จะได้รับคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงไปด้วย ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีเท่ากับ .193

และมีความสัมพันธ์กับอาชีพของผู้ปกครอง ซึ่งจากการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการหรือเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ จะทำให้ระดับคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนสูงกว่าผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพอื่น ส่วนอาชีพของผู้ปกครองที่ทำให้ระดับคะแนนของนักเรียนต่ำสุด คือ กลุ่มที่มีอาชีพรับจ้าง ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .214

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบรักสนับสนุนอย่างมีเหตุผล ซึ่งมีความสอดคล้องกับรายวิจัยของรอยพิมพ์ อีสระพงศ์ (2535) และพรพิมล พิสุทธิพันธ์พงศ์ (2538) ที่ได้ศึกษาผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นอนุบาลปีที่ 1 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เช่นเดียวกัน แสดงว่าผู้ปกครองมีแนวโน้มที่จะอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานโดยรักสนับสนุนอย่างมีเหตุผล นอกจากนี้จากการศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของเพ็ญแข ประจันปัจจนิก (2535) ได้พบว่า ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่พบมากที่สุดคือ การอบรมเลี้ยงดูลักษณะรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ส่วนการอบรมเลี้ยงดูลักษณะเข้มงวดกวดขัน ซึ่งเทียบได้กับรูปแบบเผด็จการ และการอบรมเลี้ยงดูลักษณะตามใจ ซึ่งเทียบได้กับรูปแบบรักตามใจ พบว่ามีจำนวนรองลงมา ในส่วนของลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่พบน้อยที่สุดคือ การอบรมเลี้ยงดูลักษณะปล่อยปละละเลย ซึ่งมีความแตกต่างจากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ พบน้อยกว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

สำหรับสาเหตุที่ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ มีการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบรักสนับสนุนอย่างมีเหตุผลมากกว่าการอบรมเลี้ยงดูลักษณะอื่นนั้น อาจเนื่องมาจากสังคมปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการ สภาพสังคมเป็นสังคมเปิด ทำให้สามารถรับรู้ข่าวสารข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก กว้างขวางขึ้น และสามารถเรียนรู้การดำรงชีวิต วิถีปฏิบัติ ตลอดจนการอบรมเลี้ยงดูใน

ครอบครัวได้อย่างเหมาะสม ทำให้ผู้ปกครองนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในหลักการเลี้ยงดูบุตรหลานอย่างถูกต้อง จึงทำให้มีจำนวนของการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบรักสนับสนุนอย่างมีเหตุผลมากที่สุด

ในส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจที่พบว่ามีน้อยที่สุดในการวิจัยครั้งนี้ อาจสืบเนื่องมาจากสังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่ผู้คนต้องออกไปทำงานนอกบ้าน เพื่อสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ การทำงานแข่งกับเวลาและผู้อื่น นำไปสู่ปัญหาการไม่มีเวลาให้กับครอบครัวอย่างเต็มที่ และจากการที่ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างจาก เขตภาคตะวันออก คือจังหวัดระยอง ทราบกันโดยทั่วกันแล้วว่า ระยองเป็นเมืองอุตสาหกรรม โรงงาน บริษัทเกิดขึ้นมากมายประชากรส่วนใหญ่ทำงานขึ้นกับอุตสาหกรรมเหล่านี้ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ด้วยที่พบว่า อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขายหรือมีกิจการส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาคืออาชีพรับจ้าง และพวกที่เป็นลูกจ้างร้านค้าและบริษัท สังเกตได้ว่าในกลุ่มสายอาชีพเหล่านี้ มีเวลาให้กับการทำงานหาเลี้ยงครอบครัวเป็นอันดับแรก เวลาในการให้ความสำคัญกับบุตรหลานจึงอาจมีน้อย เหตุนี้จึงส่งผลให้เกิดมีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีมากขึ้นก็เป็นได้

2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นพบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ผู้วิจัยยังมีข้อค้นพบบางประการ ที่มีความเกี่ยวพันในเรื่องของความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้คือ

2.1 จากการวิจัยพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ คือ ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า เหตุนี้จึงส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำลงไปด้วย ซึ่งจากคะแนนบ่งบอกได้ว่า ถ้าผู้ปกครองของนักเรียนมีระดับการศึกษาที่สูง คะแนนของนักเรียนก็จะสูงตามไปด้วย ตรงกันข้ามหากผู้ปกครองมีระดับการศึกษาที่ต่ำ ผลของคะแนนที่ออกมาย่อมต่ำตามไปด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของบลูม (Benjamin Samuel Bloom 1913 อ้างใน ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม 2525 : 215) ที่กล่าวไว้ว่า การอบรมเลี้ยงดูมีผลสำคัญต่อการพัฒนาความคิด เด็กที่ต้องคอยโอกาสในการพัฒนาความคิด ถูกกระทำจากครอบครัว เช่น แม่ที่มีสติปัญญาต่ำหรือได้รับการศึกษาน้อย จะมีคำพูดกับลูกน้อยคำ สิ่งเหล่านี้บีบความคิดของเด็กให้อยู่เพียงจำกัด ส่วนครอบครัวที่มีการศึกษาสูง ย่อมเข้าใจในการพูดอธิบาย ชี้แจงเหตุผล ซึ่งการแนะนำหลากหลายจะเป็นประสบการณ์ที่จะช่วยให้เด็กเกิดความคิดได้ดี และ Erlick & Starry (1973 อ้างใน ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม 2525 : 220) ซึ่ง

กล่าวไว้ว่า ระดับการศึกษาของพ่อแม่มีผลต่อการสนับสนุนการเรียนของลูก พ่อแม่ที่มีระดับการศึกษาสูงมีโอกาสดูและประสพการณ์สนับสนุนทางการเรียนของเด็กมาก ทำให้เด็กเหล่านี้ประสบผลสำเร็จทางการศึกษามากกว่าเด็กอื่น ๆ

2.2 ในด้านอาชีพของผู้ปกครองก็มีผลต่อคะแนนทางการอ่านของนักเรียน กล่าวคือ อาชีพของผู้ปกครองที่พบส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอาชีพที่ต้องแก่งแย่งแข่งขันกับเวลาและผู้อื่น อันเกิดมาจากสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไป เวลาในการทำงานจึงมีมากกว่าเวลาที่มอบให้แก่ครอบครัว นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพในกลุ่มนี้ จึงมีคะแนนเฉลี่ยทางการอ่านอยู่ในระดับต่ำ ในทางกลับกันหากนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากผู้ปกครองที่มีเวลาอยู่กับครอบครัวมาก หรือผู้ปกครองรับราชการ เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นอาชีพที่ต้องใช้ความรู้มาก ก็จะส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยทางการอ่านของนักเรียน มีคะแนนสูงตามไปด้วย

3. จากผลการวิจัยในครั้งนี้ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมว่ามีความสัมพันธ์กับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูหรือไม่ พบว่าเมื่อแยกพิจารณาตามกลุ่มของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู จะสังเกตได้ว่า ผู้ปกครองในกลุ่มที่อบรมเลี้ยงดูบุตรหลานโดยใช้รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนอย่างมีเหตุผล จะส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในลักษณะนี้ ได้รับคะแนนสูงกว่ากลุ่มผู้ปกครองที่อบรมเลี้ยงดูโดยใช้รูปแบบอื่น สอดคล้องกับ Whiting (1970 อ้างใน ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม 2525 : 220) วิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จะมีความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดีกว่าเด็กที่ถูกเลี้ยงดูแบบเข้มงวด คือต้องคอยรับฟังและอยู่ในความดูแลของผู้ใหญ่ ส่วนเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบตามใจมากเกินไป จะสร้างอุปนิสัยตามใจตัวเองจนเห็นแก่ตัว และขาดคุณลักษณะทางอารมณ์ในการควบคุมตนเอง

ปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่พบว่าส่งผลต่อพัฒนาการทางการอ่านของเด็ก เด็กจะมีความสามารถทางการอ่านดีหรือไม่ขึ้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น สิ่งแวดล้อมทางบ้าน และทางโรงเรียน เป็นต้น ในส่วนของสิ่งแวดล้อมทางบ้านหมายรวมถึงคุณสมบัติทั่วไปของผู้ปกครองด้วย

เหตุที่ทำให้นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบรักสนับสนุนอย่างมีเหตุผล มีค่าเฉลี่ยทางการอ่านของคะแนนรวมอยู่ในระดับสูง อาจเป็นเพราะผู้ปกครองให้การอบรมเลี้ยงดูในกลุ่มนี้ ให้ความสำคัญดูแลเอาใจใส่และใช้เหตุผลในการเลี้ยงดู รวมทั้งส่งเสริมให้เด็กมีความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องที่เหมาะสม มีวิธีการอบรมเลี้ยงดูโดยการอธิบายปัญหาแก่เด็กจนเข้าใจ เปิดโอกาสให้เด็กได้ทดลองทำ

และปฏิบัติจริง โดยจัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก มีการใช้ภาษาในระดับที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัยเด็ก ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาการทางการอ่านของเด็กได้ คุณสมบัติที่กล่าวมานี้ล้วนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการอ่านของนักเรียนอยู่ในระดับสูง

ในทางตรงข้ามกับกลุ่มผู้ปกครองที่อบรมเลี้ยงดูนักเรียนในลักษณะปล่อยปละละเลย ที่ผู้ปกครองไม่สนใจที่จะอบรมสั่งสอน สนับสนุนหรือให้คำแนะนำแก่เด็ก มักปล่อยให้เด็กได้ทำอะไรก็ตามใจชอบ เด็กไม่มีโอกาสปรึกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ ได้ ซึ่งการปฏิบัติต่อเด็กในลักษณะเช่นนี้ถือได้ว่าเป็นการสกัดกั้นพัฒนาการทางภาษาของเด็ก รวมถึงทักษะทางการอ่านด้วย เป็นเหตุให้เด็กขาดความรักความอบอุ่น ทำให้มองโลกในแง่ร้ายและไม่ไว้วางใจผู้อื่น ขาดความกระตือรือร้นและขยันขันแข็ง ขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่รู้จักคิด และไม่รู้จักคุณค่าทางการกระทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งบุคลิกภาพดังกล่าวนี้เป็นบุคลิกภาพที่ไม่เอื้อต่อภาวะการเกิดพัฒนาการทางการเรียนแทบทั้งสิ้น ดังนั้นจากการวิจัยนี้ จึงพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมความสามารถทางการอ่านของนักเรียนในกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยนี้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณาถึงการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบเผด็จการ และแบบรักตามใจ พบว่ามีความสัมพันธ์กับคะแนนค่าเฉลี่ยทางการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง แต่ถึงกระนั้น รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 2 ลักษณะนี้ก็ถูกจัดอยู่ในนิยามของการอบรมเลี้ยงดูในทางลบ เช่นเดียวกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ทั้งนี้รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 ลักษณะมีการปลูกฝังลักษณะพัฒนาการที่สำคัญในตัวบุคคลน้อยกว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนอย่างมีเหตุผลนั่นเอง เพราะรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบนี้ อาจมีส่วนทำให้นักเรียนขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และที่สำคัญอาจมีส่วนในการสกัดกั้นการพัฒนาทางภาษาของนักเรียนได้ เพราะการพัฒนาภาษาจะรวดเร็วเจริญได้เพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของนักเรียนที่ได้รับจากครอบครัวด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bloom (ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม , หน้า 218) ที่กล่าวว่า “ภาษาเป็นเครื่องนำสู่พัฒนาการของการเรียน ความคิดและความถนัด ภาษาที่ใช้ในบ้านเป็นตัวประกอบแรกที่เด็กต้องประสบความสำเร็จในการใช้ภาษา การพัฒนานี้จะได้รับการเรียนรู้จากพ่อแม่ในช่วงวัยเด็กเล็ก พ่อแม่จึงถือเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องทางด้านพัฒนาการทางภาษาของเด็กในครอบครัว” ดังนั้นผู้ปกครองควรใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนอย่างมีเหตุผลมากกว่า กล่าวคือให้ความรักความสนใจและเห็นความสำคัญของบุตรหลาน เพราะจะทำให้เด็กเรียนรู้จักรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้เด็กมีความสามารถพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย

ที่ผู้วิจัยได้พบ ในการส่งเสริมความสามารถทางการอ่านนั้น รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนอย่างมีเหตุผล ทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะทั่วไป

การอ่านเป็นสิ่งสำคัญในการนำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ ดังนั้นการอ่านจึงเป็นสิ่งที่ควรปลูกฝังให้กับเด็กเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมให้เด็กมีความสามารถทางการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ แต่การที่จะประสบผลสำเร็จหรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับบุคคลที่เกี่ยวข้องกันหลายฝ่าย ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอ ดังนี้

1. ผู้ปกครอง จัดได้ว่าเป็นบุคคลที่เด็กได้ใกล้ชิดด้วยเป็นคนแรก จึงถือได้ว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กมากที่สุด รวมถึงทักษะทางการอ่านด้วย การที่จะทำให้เด็กมีพัฒนาการที่ดี ผู้ปกครองต้องดูแลเอาใจใส่แก่เด็กอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นลักษณะการอบรมเลี้ยงดูจึงเป็นสิ่งสำคัญ จากผลการวิจัยปรากฏว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนอย่างมีเหตุผล จะทำให้เด็กมีความสามารถทางการอ่านดีกว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในลักษณะอื่น ๆ ผู้ปกครองจึงควรให้การอบรมสั่งสอนบุตรหลานอย่างมีเหตุผล เปิดโอกาสให้เด็กได้คิด เพื่อฝึกให้คิดเป็น อันจะส่งผลให้ความสามารถทางการอ่านดีขึ้น

นอกจากการอบรมเลี้ยงดูแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมให้เด็กได้มีความสามารถในการอ่านดีขึ้น คือ ความสัมพันธ์ในครอบครัว กล่าวคือผู้ปกครองที่มีโอกาสได้พบปะพูดคุยสังสรรค์กับบุตรหลาน จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กได้ดี ทั้งทางด้านความคิดและการอ่าน ทำให้เด็กมองโลกในแง่ดี มีการแสดงออกไปในแนวทางสร้างสรรค์

การให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ จะเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กได้แสดงความสามารถ ทำให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีให้แก่เด็ก อันจะทำให้เด็กเกิดความสนใจใฝ่เรียนรู้ โดยมีสิ่งเร้าต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้เด็กอยากเรียนรู้ เช่น มีมุมหนังสือที่ดีและมีประโยชน์ให้อ่าน ให้โอกาสเด็กได้ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ หรือชมภาพยนตร์ในรายการที่ดีประโยชน์ เป็นต้น

2. ครูผู้สอน แม้ว่าครูจะมีได้ใกล้ชิดกับเด็กมากเท่าผู้ปกครอง แต่เมื่อเด็กเข้าโรงเรียนหน้าที่ในการดูแลเด็กส่วนใหญ่จึงเป็นของครู ดังนั้นครูจึงเป็นบุคคลที่สำคัญในการปลูกฝังพัฒนาการทางการอ่านของเด็ก แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย ดังนี้

การจัดการเรียนการสอน ครูควรแทรกทักษะทางการอ่านให้นักเรียนไม่เฉพาะแต่วิชาภาษาไทย เท่านั้น วิชาอื่น ๆ ก็ควรมีด้วย เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสื่อสารไม่ว่าวิชาใด ๆ นักเรียนก็ต้องใช้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ ดังนั้นวิธีสอนของครูก็ต้องเอื้ออำนวยต่อการอ่านรวมทั้งการฝึกให้นักเรียนได้คิดด้วย ในการจัดกิจกรรมก็ควรเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมทางการอ่าน และการแสดงออกทางภาษาของนักเรียน รวมทั้ง บรรยากาศในห้องเรียน ควรจัดให้มีลักษณะเป็นแบบประชาธิปไตย ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนมีเหตุผล เป็นคนมีระเบียบ เช่น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน เพื่อให้ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น และควรมีความเป็นกันเองกับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความอบอุ่น

นอกจากนี้ บุคลิกภาพของครู หมายรวมถึงกิริยาท่าทาง ลักษณะนิสัย การใช้ภาษาของครู ซึ่งจะเป็นตัวอย่างของการให้นักเรียนเกิดการเลียนแบบ ดังนั้นครูต้องเป็นผู้ที่มีทั้งความสามารถทางด้านภาษาและมีบุคลิกภาพที่ดีด้วย และ ครูควรให้ความสนใจกับการวิจัย เพื่อศึกษาถึงปัญหาการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ และในแต่ละสาขาวิชาด้วย เพื่อจะช่วยให้เข้าใจถึงปัญหาที่มีต่อการเรียนการสอนในโรงเรียนของตนได้ถูกต้อง และสามารถแก้ปัญหาได้ทันเหตุการณ์และตรงตามความเป็นจริงยิ่งขึ้น

3. ผู้บริหารโรงเรียน นับตั้งแต่อาจารย์ใหญ่ คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ตลอดจนหัวหน้างานทุกระดับ ซึ่งควรจะให้ความสำคัญและส่งเสริมทักษะทางการอ่านให้นักเรียนอย่างจริงจัง โดยการทำความเข้าใจให้ถ่องแท่ว่าการอ่านนั้น มิใช่เป็นเรื่องของวิชาภาษาไทยเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนทุกวิชาได้ผลดียิ่งขึ้น ผู้บริหารควรถือเป็นนโยบายในการให้การพิจารณาทางการอ่านให้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินทุกรายวิชา

มีการส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการอ่าน เช่น การจัดห้องสมุดให้มีหนังสือเพียงพอกับความต้องการของนักเรียน จัดสถานที่และโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถในการอ่าน เช่น ประกวดคำขวัญ หรืออ่านร้อยกรองร้อยแก้ว เป็นต้น

นอกจากนี้การให้ความร่วมมือกับผู้ปกครองก็เป็นสิ่งสำคัญ ควรติดตามผลการนำทักษะทางการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน ให้ความรู้กับผู้ปกครองในเรื่องการอบรมเลี้ยงดู และควรร่วมมือกับผู้ปกครองในการจัดให้ชุมชนมีความกระตือรือร้นในการใช้ภาษาให้ถูกต้อง เช่น มีศูนย์หนังสือ มีแผ่นป้ายโฆษณา เป็นต้น

4. ตัวของนักเรียนและกลุ่มเพื่อน ทักษะทางการอ่านของนักเรียนจะดีขึ้นหรือไม่ขึ้น นักเรียนเป็นส่วนสำคัญในการฝึกฝนตนเอง เช่น การเลือกอ่านหนังสือที่ทำหยาตติปัญญา ทำหยาตติความคิด รวมทั้ง

เข้าร่วมกิจกรรมกับชมรมหรือชุมชน ที่จะช่วยให้นักเรียนได้แสดงออกทางความคิด ซึ่งเป็นส่วนเริ่มต้นของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ในการเลือกคบเพื่อนก็เช่นกัน ถ้านักเรียนได้คบกับเพื่อนที่มีนิสัยรักการอ่านก็ยิ่งทำให้การพัฒนาทักษะทางการอ่านของนักเรียนดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างในสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดระยอง ดังนั้นควรจะได้มีการทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมต่างออกไป เช่นในสังคมเมือง หรือในภูมิภาคอื่น ๆ ที่มีความแตกต่างกันทางด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น
2. นอกจากผลของการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองในการวิจัยครั้งนี้แล้ว ผู้วิจัยคิดว่ายังมีอิทธิพลด้านอื่น ๆ ที่น่าจะมีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนอีก เช่น การสอนของครู และประสบการณ์ในการอ่านหนังสือของนักเรียน เป็นต้น ซึ่งน่าจะทำการวิจัยถึงผลกระทบจากสิ่งเหล่านี้เป็นการต่อเนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ และนอกจากจะพิจารณาถึงผลที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจแล้ว ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ยังอาจพิจารณาพร้อมกับทักษะด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น ความสามารถในการพูด การฟัง และการเขียน เป็นต้น
3. เนื่องจากการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นเรื่องที่เหมาะสมอย่างยิ่งกับนักเรียนในระดับนี้ ดังนั้นในเรื่องของสิ่งเร้าเพื่อให้นักเรียนได้เกิดความสนใจที่จะอ่านมากยิ่งขึ้น จึงน่าที่จะทำการวิจัยต่อไปอีกว่า สิ่งเร้าประเภทใดเหมาะสมกับนักเรียนในวัยนี้ เช่น อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน สื่อมวลชน เป็นต้น
4. จากการวิจัยที่ศึกษาพบว่า เพศหญิงมีความเข้าใจในการอ่านมากกว่าเพศชาย จึงน่าจะเป็นเรื่องที่ควรทำการวิจัยเพื่อหาสาเหตุต่อไป